

เรื่องเล่าชาวอมาต EP.1

- เรื่องเล่าต่อไปนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอมาตยกุลในปีการศึกษา 2565 ที่ผ่านมา
- เรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องจริง แต่ชื่อตัวละครที่ใช้เป็นชื่อสมมติ ไม่ใช่ชื่อจริงแต่อย่างใด
- โรงเรียนนำเรื่องเหล่านี้มาเล่า เพื่อสะท้อนภาพความเป็นเด็กอมาตให้สังคมได้รับทราบ เด็กอมาตมีจิตใจดีงาม เป็นคนที่มีคุณภาพ แคร่และใส่ใจความรู้สึกของผู้อื่นเสมอ
- การนำเรื่องมาเล่าในครั้งนี้อย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกำลังใจให้กับคุณครูและผู้บริหารท่ามกลางความวุ่นวายและปัญหาอบอวล นักเรียนของเรายังน่ารักและมีเหตุผล ทุกวันนี้คุณครูเองก็ต้องการกำลังใจเพื่ออยู่ต่อไป
- การนำเรื่องมาเล่าในครั้งนี้อย่างมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ปกครองได้เห็นมุมมองของบุตรหลานเมื่อมาเรียน
- เรามั่นใจว่ากระบวนการสอนลูกศิษย์ของเรา และกระบวนการเลี้ยงดูบุตรหลานของผู้ปกครองต่างก็หล่อหลอมนักเรียนออกมาให้เป็นคนดี
- คุณครูขอให้เกิดบรรยากาศดี ๆ ดังเช่นเรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้ในโรงเรียนของเรา และถ้าฝันได้ขอให้เกิดบรรยากาศดี ๆ เช่นนี้ทั่วทั้งสังคม ประเทศเราจะน่าอยู่มากยิ่งขึ้น
- ท้ายที่สุดนี้ใคร่วิงวอนขอเวลาให้คุณครูได้อยู่กับเด็กๆ ได้ใช้เวลากับเด็กๆ มากที่สุดในแต่ละวัน ผู้ปกครองสามารถช่วยเราได้โดย
 - เตรียมบุตรหลานมาให้พร้อมที่จะมาโรงเรียนและอยู่ร่วมกับผู้อื่น
 - กรุณาอย่าขัดแย้งกันเองในกลุ่ม line เพราะคุณครูจะเหนื่อยยาก และต้องใช้เวลาในการเคลียร์เรื่องต่างๆ คุณครูควรเป็นกรรมการเฉพาะเรื่องที่เป็นที่จำเป็นเท่านั้น ขอเวลาพวกเรายู่กับเด็กๆ นะคะ

เรื่องเล่าชาวอมาต EP.1 ขอเสนอ 8 เรื่องเล่าจากคุณครู 5 ท่าน รับรองว่าท่านจะอ่านไปยิ้มไป ยังมีเรื่องดี ๆ อีกนับร้อยเรื่องที่จะทยอยเล่าค่ะ สังคมทุกวันนี้ยังน่าอยู่เพราะเรามีเด็กๆ ที่แสนจะซื่ออกซื่อใจในโรงเรียน โปรดติดตามเรื่องราวตอนต่อไปนะคะ

เรื่องที่ 1

เรื่องเล่าจากครูนุช

เรื่องคนดีที่ควรเป็นนายก

ในคาบเรียนวิชาสังคม...ว่าด้วยเรื่องคุณสมบัติของนายกรัฐมนตรื

ครูนุช : ในมุมมองของเด็กๆ คนที่จะเป็นผู้นำควรมีคุณสมบัติใดเป็นข้อแรก

เด็กๆ : มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้าสังคมเป็น มีมารยาทในการพูด เก่งรอบด้าน แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว

ครูนุช : แล้วใครบ้างในประเทศนี้ที่เด็กๆ มองว่าสามารถเป็นนายกได้

คนที่ 1 : ท่านชัชชาติค่ะ

ครูนุช : เพราะอะไรคะ?

เด็กๆ : อารมณ์ดีค่ะ เข้าถึงประชาชน รับฟัง ตัดสินเรื่องง่าย มีความรอบรู้

คนที่ 2 : คุณปัญญา นรินทรกุล เพราะเค้าใจดีชอบแบ่งปัน ใจเย็น ฉลาด ไม่ดูถูกคนจนครับ

คนที่ 3 : อาจารย์เกียรติวรรณค่ะ

ครูนุช : (แอบยิ้มในใจเพราะคิดไว้เหมือนกัน) เพราะอะไรคะ?

เด็กๆ : อาจารย์ ใจดี ใจเย็น เก่ง มีพลังบวก ชอบออกกำลังกาย ชอบให้กำลังใจ ไม่แบ่งแยกคนจนคนรวย ประชาชนคงจะมีความสุขไม่ทะเลาะกัน สอนสาธารณะและที่ออกกำลังกายคงจะมีหัวเมืองเลยคะ

เหตุการณ์นี้...ทำให้เรารู้ว่า พี ม.6 เป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิด มีเหตุมีผล สามารถวิเคราะห์คนได้เป็นอย่างดีค่ะ

เรื่องที่ 2

เรื่องเล่าจากครูนุช

เรื่องทำความเคารพ

ในคาบเรียนวิชาสังคม...ว่าด้วยเรื่องของการขี้ลืม

ครูนุช : มาครบยังงัย เรียบร้อยกันยังคะ? บอกทำความเคารพกันก่อนค่า

หัวหน้า : เตรียม...กราบ

ครูนุช : ขอเช็กชื่อก่อนนะคะ ไปไป แอ็คชั่น ภูพิงค์ โพล์คจนถึงคนสุดท้าย
หลังจากเช็กชื่อเสร็จแล้ว

ครูนุช : อ้าว หัวหน้าบอกทำความเคารพกันก่อนคะ

เด็กๆ : บอกไปแล้วนะคะเมื่อก็ครูนุช

ครูนุช : บอกตอนไหน ยังไม่ได้บอกเลย ครูนุชไม่เห็นได้ยินเลยคะ

เด็กๆ : บอกไปเมื่อก็จริง ๆ ค่ะ (ช่วยกันพูดให้ครูนุชเชื่อพูดไปซ้ำไป)

ครูนุช : ยิงๆ ยังไม่ได้บอก พวกเธอลืมแน่ๆ เลยใช้ไม้

เด็กๆ : (ซ้ำ) อ่ะๆ ยังไม่ได้บอกก็ยังไม่ได้ออก พวกเราบอกให้เค้าสบายใจหน่อยเร็ว

หัวหน้า : ทั้งหมดเตรียม...กราบ สบายใจแล้วเนาะครูนุช งั้นเราเรียนกันได้แล้วนะคะ
(ครูนุชกับเด็กๆ หัวเราะพร้อมกัน555)

เหตุการณ์นี้...แสดงให้เห็นจิตใจที่ดีของเด็กๆ การเข้าอกเข้าใจคนอื่น ยอมได้ ให้อภัยได้ ไม่ตอกย้ำ
ความผิดพลาดของคนอื่นคะ

เรื่องที่ 3

เรื่องเล่าจากครูนุช

เรื่อง ไม่เรียนได้ไหม

ในคาบเรียนวิชาสังคม...ว่าด้วยเรื่องอยากทำกิจกรรมมากกว่าเรียน

ในวันที่มีกิจกรรม "พร้อมเพรียง" พอถึงเวลาสอนครูนุชก็เดินไปสอนตามปกติ ขณะที่เดินไป ยังมีเด็กไม่เข้าห้องเรียนหลายคน พอครูนุชเดินเข้าห้องเรียนเด็กๆ รีบวิ่งตามมา

ครูนุช : ทำไมวันนี้เข้าห้องช้ากันจังเลยคะ?

เด็กๆ : วันนี้มีกิจกรรมนะคะครูนุชจะสอนเหรอ? (พูดยิ้มๆ ทำหน้ากอดตันคร..ถ้าครูยังสอนได้นี่คือต้องรู้สึกผิดแน่)

ใช่คะครูนุชเค้าไม่เรียนกันแล้วนะคะ (พูดสมทบมาอีกหลายคน)

ครูนุช : กิจกรรมเค้าเริ่มตอน 13.00 น. ไม่ใช่เหรอ? (รู้ทันแล้วว่าจะไม่เรียน)

เด็กๆ : ตื่นเต้นอะคะ ถ้าจะขอไปดูน้องๆ เตรียมตัวจะได้ไหมคะ? (สายตาอ่อนหวาน)

ครูนุช : (สงยิ้ม) ไม่ได้คะ เรียนก่อน เดี่ยวถ้าถึงเวลาจะรีบปล่อยก่อนใครเลยคะ คอยมองไว้นะว่าเค้าปล่อยกันมาหรือยัง

เด็กๆ พากันเดินเข้าที่ นั่งที่ใครที่มันอย่างเรียบร้อย แล้วก็ตะโกนบอกกันว่า

เด็กๆ : บอกแล้วไง!! เชื้อหรือยังละว่านุชของเรา แม่ของพวกเธออะไม่ยอมปล่อยให้ว่างแน่ๆ ยังไงๆ ก็สอน นั่งๆ เรียนๆ กันคะ (เสียงโพล้คนผู้น่ารักของเรา)

ครูนุช : ดีมากคะ ทุกคนบวก 50 (หัวเราะความน่ารักของพี ม.6)

หัวเราะความรู้จักจิตใจคนอื่น ความมีมารยาท ให้เกียรติ ยอมทำสิ่งที่ถูกต้องทั้งๆ ที่ไม่มีกะจิตกะใจจะเรียนก็ต้องเรียน ไม่โว้ยวายไม่บ่น น่ารักจริงๆ พี ม.6

เรื่องที่ 4

เรื่องเล่าจากครูจำ

เรื่องเล่าจากสถานี BTS

เรื่องมีอยู่ว่า...

วันหนึ่งช่วงเย็น ณ BTS กรมทหารราบที่ 11 ครูจำกำลังเดินอยู่ ก็มีเสียงดังมาจากข้างหลัง

เด็ก : อาจารย์ครับ อาจารย์คะ หัวดีดีคะ (พร้อมยกมือไหว้)

ครูจำ : หัวดีดีคะ (พร้อมยกมือรับไหว้แบบงงๆ)

เด็ก : อาจารย์ทำงานที่อมาตปาวะคะ

ครูจำ : คะ ใช่คะ (คิดในใจว่า ชายหนุ่มอายุ 20 ต้นๆ ที่เข้ามาทักนั่นคือใคร)

เด็ก : อาจารย์จำผมได้ป่าว ผมเคยเรียนที่อมาต

ครูจำ : หัวเราะ (พร้อมยิ้มแฉ่งในแมส)

เด็ก : อาจารย์จะกลับบ้านหรือคะ ไปลงไหนคะ

ครูจำ : ใช่คะ ไปพหล24 คะ แล้วจะไปลงไหนคะ

เด็ก : ไปสะพานใหม่คะ ไปก่อนนะคะอาจารย์ หัวดีดีคะ (พร้อมยกมือไหว้)

ครูจำ : คะ หัวดีดีคะ (ยกมือไหว้กลับ และยังไม่รู้ว่าเค้าคือใคร)

ถึงตอนนี้ก็ยังไม่รู้ว่าเค้าคือใครคะ แต่คิดว่าที่เค้าทักทายเพราะวันนั้นครูจำใส่เสื้อฟอร์มของโรงเรียนซึ่งก็เปลี่ยนแบบทุกปี ซึ่งประทับใจมากที่แค่เห็นใส่เสื้อที่มี logo Amat เค้าก็ทักทาย แม้ต่างจะจำกันไม่ได้ ก็ทักทายสวัสดีกัน ตามวัฒนธรรมของเราชาวอมาตคะ

เรื่องที่ 5

เรื่องเล่าจากครูขวัญ

เรื่องความห่วงใยของเดวา

วันหนึ่งในชั่วโมงวิชาวิทยาศาสตร์ (ในตอนบ่าย) หลังจากที่คุณครูได้สอนและให้เด็กๆ ดูลิปแล้ว ก็ให้เด็กๆ ได้ลงมือทำแบบฝึกหัด เมื่อเด็กๆ ทำเสร็จแล้วก็ได้ทยอยกันมาส่งคุณครู คุณครูก็ได้ตรวจงานให้กับเด็กๆ ระหว่างที่ตรวจงานอยู่นั้นก็ได้มีเด็กผู้ชายคนหนึ่งพูดขึ้นมาว่า

เดวา : คุณครูครับถ้าคุณครูเครียด ไม่สบายใจ ผมจะนวดให้หายเครียดและหายไม่สบายใจได้นะครับ

คุณครู : หยุดตรวจงานและมองไปที่เด็กผู้ชายคนที่พูด เห็นเด็กผู้ชายที่ชื่อเดวามองมาด้วยสายตาที่อ่อนโยนและเป็นห่วงครู

เดวา : คุณครูครับ ผมนวดให้จริงๆ นะครับ

คุณครู : ขอบคุณนะคะ นวดให้ได้จริงๆ เหนอะคะ

เดวา : ได้เลยครับ (ตอบทันทีด้วยความดีใจ)

พอพูดจบเดวาก็เดินออกมานวดที่ไหล่ของคุณครูด้วยความเต็มใจและดีใจที่คุณครูอนุญาตให้นวดได้

คุณครู : เดวาฝีมือสุดยอดคุณครูหายเครียดเลยคะ ชอบมากเลยคะ ชอบคุณนะคะ

เดวา : วันหลังถ้าคุณครูเครียดหรือไม่สบายใจบอกได้เลยนะครับ ผมจะนวดให้อีกครับ

คุณครู : ชอบคุณมากนะคะเดวา

เดวา : ครับ (ยิ้มแล้วเดินกลับไปที่นั่งของตัวเอง)

ครูขวัญรู้สึกประทับใจกับน้องเดวามากๆ เลยคะ ที่เป็นห่วงคุณครู เดวาเป็นเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ ผิวขาว อยู่ชั้น ป.1 อายุประมาณ 7 ขวบกว่าๆ หน้าตาน่ารัก เป็นเด็กจิตใจดี ข่างสังเกต อ่อนโยน นึกถึงความรู้สึกของคนอื่น ชอบคุณสำหรับความรู้สึกดีๆ ที่มีให้กัน คุณครูรู้สึกดีมากๆ

เรื่องที่ 6

เรื่องเล่าจากครูปอ

เรื่องความมีน้ำใจและห่วงใยครู

ในช่วงเข้าวันศุกร์คาบเรียนที่ 2 ครูปอมีสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง ก วิชาวิทยาศาสตร์ ครูปอถือของมามากมาย กระเป๋าเอกสาร โหลแก้วใบใหญ่ กระติกน้ำร้อน ขณะที่เดินมาสอนนักเรียนชั้น ป.5ก ปรีน และ ขนมเทียนเห็นครูเดินมา จึงวิ่งมาหาและอาสาเข้ามาช่วยเหลือ

ขนมเทียน : โอ้โห ! มีโหลมาด้วย ครูปอครับ ครูปอจะสอนอะไรครับ

สวัสดีครับครูปอ มาเดี๋ยวผมช่วยถือโหลนะครับ

ปรีน : ครูปอครับ วันนี้ครูปอมีอะไรมาสอนครับ เดี่ยวผมช่วยถือกระเป๋าครับ

ครูปอ : ขอบคุณครับ แต่เดี๋ยวครูปอถือเองก็ได้ครับ เพราะว่ามันหนักมาก

ขนมเทียน : ไม่เป็นไรเลยครับครูปอ เดี่ยวผมช่วยเองครับ เชิญเข้าห้องเลยครับครูปอ

และเมื่อจบคาบเรียน เด็กทั้งสองยังมุ่งมั่นที่จะช่วยคุณครู

ขนมเทียน ปรีน : ครูปอครับ ครูปอจะไปไหนครับ เดี่ยวผมจะช่วยถือของไปส่งให้ครับ

ครูปอ : ขอบคุณมากเลยนะครับ

ซึ่งนักเรียนได้อาสาช่วยเหลือแบบนี้ประจำ สร้างความประทับใจให้กับครูที่ชื่นชมในตัวนักเรียน ในความมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

เรื่องที่ 7

เรื่องเล่าจากครูน้อง

เรื่องชักซ้อมการแสดง

ในเทอม 2 ปีการศึกษา 2565 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ จะมีการแสดงของเด็กๆ ระดับชั้น ป.3 คือการแสดง พุด เพลง ภาพ เมื่อเด็กๆ รู้ข่าวต่างตื่นเต้นกันมาก เมื่อจัดการแสดงของชุดต่างๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วก็เริ่มมีการทอ้งบท และซักซ้อมกันทุกวันหลังทานอาหารกลางวันอ้อมเรียบร้อย มีอยู่วันหนึ่ง คิวเดินมาถามว่า

คิว : ครูครับ วันนี้เหมือนเดิมใช่ไหมครับ (เหมือนเดิมคือซ้อม)

ครู : ใช่ครับ หนูซ้อมกับเพื่อนก่อนเลยนะครับ

(คิวไปตามเพื่อนมาซ้อม ระหว่างการซ้อมก็ได้ยินเด็กๆ พุดคุยกันว่า)

คิว : เพื่อน เพื่อนพุดซัดๆ ดังๆ เลยนะ ไม่ต้องเขิน เดี่ยวไม่ได้ตรงไหน เราจะช่วยบอกเราจำบทได้หมดแล้ว

เพื่อน : เรายังจำบทได้ไม่หมด

คิว : ไม่เป็นไร มา มาเดี๋ยวเราช่วย

เด็กๆ ก็เริ่มซ้อม คิวก็ช่วยเพื่อน ค่อยๆ บอกให้เพื่อนท่องจำทีละวรรค ทีละประโยค ทำซ้ำๆ อยู่หลายรอบ จนเพื่อนจำบทของตัวเองได้ และคิวยังช่วยแนะนำเพื่อนว่า นายควรทำท่าทางประกอบแบบนี้ด้วยนะ รับรองสุดยอดเลยเพื่อน

ครูแอบมองแอบฟังอยู่ก็รู้สึกชื่นชมเด็กๆ ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจกัน และสุดท้ายสิ่งที่เด็กๆ มุ่งมั่นตั้งใจฝึกซ้อมก็สำเร็จ และผ่านไปได้อย่างดี

เรื่องที่ 8

เรื่องเล่าจากครูน้อง

เรื่องขนุนเด็กดีที่ครูประทับใจ

น้องขนุน เป็นเด็กที่อาจจะทำอะไรๆ ได้ไม่เร็วเท่ากับเพื่อนคนอื่นๆ สิ่งที่ทำให้ประทับใจ เป็นเรื่องของความมีน้ำใจ ขนุนชอบมาโรงเรียน และจะมาแต่เช้าทุกวัน พอถึงเวลาขึ้นห้องก็จะเก็บเก้าอี้ของตัวเอง และยังช่วยเก็บให้เพื่อนๆ ด้วย พอถึงห้องเรียนก็จะช่วยเปิดหน้าต่าง ยกเก้าอี้ให้เพื่อนที่มาช้าในตอนกลางวันก็จะรีบทานข้าวของตัวเองให้เสร็จ (ขนุนไม่เคยเหลือเศษอาหารทิ้งเลย จะทานจนหมด) แล้วจะมายืนตรงกระป๋องทิ้งเศษอาหาร และจะคอยบอกเพื่อนๆ ด้วยน้ำเสียงซ้ำๆ ว่า “ทานข้าวให้หมดนะครับ” ขนุนจะทำแบบนี้ทุกวันที่มาโรงเรียน

รู้สึกชื่นชมในความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่นของน้องขนุน ชอบคุณและชื่นชมมากๆ นะคะ